

Megható Jézus gondoskodása Övéiről. Már tudja, hogy elkerülhetetlen erőszakos halála, de nem magával foglalkozik, hanem azokkal, akiket szeret. Meg akarja minden módon erősíteni őket még evilági életében, de még azon is túl. A cél az, hogy az Isten Országa épüljön általuk.

Ennek érdekében elküldi a Lelket, aki az Atyától származik. Ez fontos momentum, hiszen ebből a mondatból kiderül, hogy a Lélek az Atyáé is, és Jézusé is, ugyanakkor önálló Isteni Személy, akinek önálló tevékenységi köre van.

Az egyik fordítás szerint a Vigasztalót, a másik fordítás szerint a Pártfogót (Paracletoszt) küldi el. Ezek tevékenységi körök. Ugyanakkor a Lélek az igazság lelke is.

Elgondolkodtam azon, hogy vajon honnan tudjuk, hogy valamilyen tevékenységre a Lélek indít bennünket, vagy az elménk?

Két oldalról lehet megközelíteni a kérdést. Az egyik: a Lélek mindig az etikai igazságot képviseli, az elme a logikai igazságot. A másik: a szív sokszor irracionális dolgokat is igaznak tart, az elme racionalitása a szeretet rovására is képes indítani az emberi cselekvést.

Vizsgálhatjuk a kérdést gyümölcsseiről is, Dombi Feri bácsi híres mondata alapján: „Aki szeret, az épít, buzdít, vigasztal.” Vagyis, akiben a Lélek munkálkodik, az épít, buzdít, vigasztal. Nem rombol, nem bomlaszt, hanem egységre törekszik.

Kiket kell nekem vigasztalni a Lélek ereje által?

Kiket kell nekem pártfogolni, védelmezni a Lélek ereje által?

Vigyázat, a vigasztalás és a védelem tartalma csak egyértelműen a jézusi tanítás és az Atyától jövő szeretet törvény egyénre szabott képviselője lehet!

Hát, ez így már ugyancsak nehéz feladat, csak úgy lehetséges, ha elménket háttérbe szorítva törekszünk a Lélekinspirációit megragadni.

Adja Isten, hogy mindannyiunknak sikerüljön! Amen.

Bandula Mária, Szigetszentmiklós